

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 33.

Vydána dne 15. května 1936.

Cena: Kč 1.—

Obsah: (125. a 126.) 125. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky československé o úpravě vzájemného platebního styku mezi republikou československou a Spolkovým státem Rakouským. — 126. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky československé o úpravě cestovního styku československo-rakouského.

125.

Vyhláška ministra financí (68) ze dne 14. května 1936,

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky československé o úpravě vzájemného platebního styku mezi republikou československou a Spolkovým státem Rakouským.

Podle § 4 vládního nařízení (VI) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí ustanovení § 2, č. 2 zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě československé měny, vyhláši s účinností ode dne 15. května 1936 opatření Národní banky československé ze dne 13. května 1936.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky československé
o úpravě vzájemného platebního styku mezi republikou československou a Spolkovým státem Rakouským.

PROTOKOL

o úpravě vzájemného platebního styku mezi republikou československou a Spolkovým státem Rakouským.

Čl. 1.

Veškeré platy mezi republikou československou a Spolkovým státem Rakouským smějí

se konati, pokud v dalším není jinak stanoveno, toliko způsobem stanoveným v těchto člancích.

Platy za zboží řídí se ustanoveními tohoto protokolu jen potud, pokud jde o platy za československé zboží dovezené z republiky československé do Rakouska nebo o platy za rakouské zboží dovezené z Rakouska do republiky československé.

Za československé zboží jest považovati zboží, které jest buď československého původu nebo bylo v republice československé opracováno nebo zpracováno. Za rakouské zboží jest považovati zboží, které jest buď rakouského původu nebo bylo v Rakousku opracováno nebo zpracováno.

Čl. 2.

Rakouští dlužníci mají zaplatiti dlužnou částku v šilincích bez ohledu na to, na kterou měnu jejich závazek zní, na „Zvláštní šilinkový účet“ Národní banky československé u Österreichische Nationalbank (Rakouské národní banky) ve Vídni.

Österreichische Nationalbank (Rakouská národní banka) vyrozumí Národní banku československou o každém platu na Zvláštní účet a oznámí jí jméno československého věřitele. Národní banka československá vyplatí československému věřiteli v československých korunách hodnotu částek složených v šilincích, jakmile bude potřebovati šilinkových částek k platům pro rakouské věřitele podle následujícího článku. Národní banka československá vypočte částku, která má býti vyplacena, podle pražského úředního kursu výplaty Vídeň, posledně vyhlášeného před provedením výplaty.

Čl. 3.

Českoslovenští dlužníci jsou povinni zaplatiti dlužnou částku v československých korunách, bez ohledu na to, na kterou měnu jejich závazek zní, na Rakouský evidenční účet u Národní banky Československé v Praze.

Rakouský evidenční účet, stejně jako Evidenční účet vedený u Národní banky Československé až dosud na jméno Österreichische Nationalbank (Rakouské národní banky), má pouze evidenční povahu; právo nakládati částkami zaznamenanými na tomto účtě přísluší Národní bance Československé.

V rámci pohledávky na svém Zvláštním účtě bude Národní banka Československá udělovati Österreichische Nationalbank (Rakouské národní bance) příkazy k výplatě šilinkové hodnoty částek, složených u ní v československých korunách, rakouským věřitelům na vrub svého Zvláštního účtu. Národní banka Československá vypočte hodnotu, jež má býti vyplacena v šilincích, podle pražského úředního kursu výplaty Vídeň, posledně vyhlášeného před udělením příkazu.

Čl. 4.

Československými věřiteli nebo dlužníky rozumějí se fyzické a právnické osoby, které mají bydliště (sídlo) v republice Československé, jakož i filiálky zahraničních podniků sídlící v republice Československé.

Rakouskými věřiteli nebo dlužníky rozumějí se fyzické a právnické osoby, které mají bydliště (sídlo) v Rakousku, jakož i filiálky zahraničních podniků sídlící v Rakousku.

Čl. 5.

Bez ohledu na vplaty vykonané u obou cedulových bank ručí dlužníci za případné doplatky, které budou požadovány, aby věřitel plně obdržel platy, které mu podle smlouvy příslušejí.

Vykonali-li dlužník plat u příslušné cedulové banky, odpadá povinnost hraditi zákonné úroky z prodlení za dobu ode dne platu.

Čl. 6.

Ustanovení tohoto protokolu týkají se také platů z takových závazků, které vznikly dříve, než tento protokol nabyl účinnosti; platí rovněž pro vplaty, které byly vykonány u Národní banky Československé podle vyhlášky ministra financí republiky Československé ze dne 22. dubna 1933, č. 64 Sb. z. a n., do dne, kdy tento protokol nabývá účinnosti, ale ne-

byly Národní bankou Československou dosud poukázány k výplatě z jejího zvláštního účtu, vedeného v šilincích u Österreichische Nationalbank (Rakouské národní banky) ve Vídni.

Čl. 7.

Obě cedulové banky jsou oprávněny povolit ve shodě, aby platy byly konány způsobem odchylným od ustanovení tohoto protokolu.

Čl. 8.

Tento protokol nabývá účinnosti dne 15. května 1936. Může býti kdykoli vypovězen se 14denní lhůtou.

Oběma cedulovým bankám zůstává vyhrazeno právo učiniti ve vzájemné dohodě platebně-technická opatření, která uznají za žádoucí.

Vyhotoveno ve dvou prvopisech v jazyku československém a německém v Praze dne 30. dubna 1936.

Dr. Jul. Friedmann v. r. Dr. Ferd. Marek v. r.

Národní banka Československá provádějíc tento „Protokol“ o dohodě mezi vládami československou a rakouskou stanoví ve shodě s ministrem financí podle §§ 1 a 2 vl. nař. (VI) č. 179/1931 Sb. z. a n. a podle § 9 opatření Stálého výboru č. 166/1929 Sb. z. a n.:

§ 1.

Platy v Rakousku pro československé věřitele konají se u Österreichische Nationalbank (Rakouské národní banky) v šilincích na „Zvláštní šilinkový účet“, který je rozdělen na 2 podúčty. Na podúčet I. budou se konati platy za československé zboží a vedlejší výlohy s ním spojené, na podúčet II. pak ostatní platy.

§ 2.

Platy v Československé republice pro rakouské věřitele konají se v československých korunách u Národní banky Československé, která je zaznamenána na „Evidenčním účtě Rakousko“. Tento účet je rozdělen na podúčet A pro platy za rakouské zboží a výlohy s ním spojené, jakož i pro některé opakující se platy, kterým Národní banka Československá ve shodě s Österreichische Nationalbank (Rakouskou národní bankou) přiznává právo přednostní výplaty, a na podúčet B pro všechny ostatní platy. Národní banka Československá

ustanoví v každém jednotlivém případě, na který podúčet má být plat vykonán.

§ 3.

Způsobem uvedeným v §§ 1 a 2 vyrovnávají se i zůstatky ze vzájemného cestovního ruchu, z platů pensijních, jakož i ze vzájemného podnikového styku poštovního.

§ 4.

Ustanovení „Protokolu“ nevztahují se na vzájemné súčtování mezi železničními správami obou smluvních států z dopravy zboží, které zůstává vyhrazeno dohodě obou zúčastněných železničních správ.

Rovněž nevztahují se ustanovení „Protokolu“ na úhrady za transitní zboží, t. j. za zboží, u něhož nejsou dány předpoklady článku 1 „Protokolu“.

§ 5.

Národní banka Československá bude povolati v souhlase s čl. 7 „Protokolu“ přímé platební vyrovnání s použitím vlastní pohledávky.

§ 6.

Národní banka Československá bude účtovat částky poukazované do Rakouska v šilincích za kurs „zboží“, šilinky složené v Rakousku bude československému věřiteli propláceti při kursu „peníze“ úředního záznamu výplaty Vídeň na Pražské burse pro zboží a cenné papíry. Za provedení úhrady do Rakouska a výplaty poukazu z Rakouska bude se účtovat v každém případě odměna 2½⁰/₁₀₀, nejméně 5 Kč.

§ 7.

Tímto opatřením ruší se opatření Národní banky Československé ze dne 21. dubna 1933, uveřejněné vyhláškou ministra financí (27) ze dne 22. dubna 1933, č. 64 Sb. z. a n., a opatření Národní banky Československé ze dne 9. června 1933, uveřejněné vyhláškou ministra financí (29) ze dne 12. června 1933, č. 98 Sb. z. a n.

V Praze dne 13. května 1936.

Národní banka Československá

Guvernér:

Dr. Engliš v. r.

Bankovní rada:

Dr. Dvořák v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.

126.

Vyhláška ministra financí (69)

ze dne 14. května 1936,

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o úpravě cestovního styku československo-rakouského.

Podle § 4 vládního nařízení (V) ze dne 16. října 1931, č. 159 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, a podle § 4 vládního nařízení (VI) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí ustanovení § 2, č. 2 téhož zákona, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě československé měny, vyhláší s účinností ode dne 15. května 1936 opatření Národní banky Československé ze dne 13. května 1936.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky Československé
o úpravě cestovního styku československo-rakouského.

Národní banka Československá provádějí mezistátní „Úmluvu o úpravě cestovního styku československo-rakouského ze dne 2. dubna 1936“ ustanovuje ve shodě s ministrem financí podle §§ 1 a 2 vl. nař. (VI) č. 179/1931 Sb. z. a n. a podle § 9 opatření Stálého výboru č. 166/1929 Sb. z. a n., jakož i podle § 20, odst. 1 vládního nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona č. 7/1924 Sb. z. a n.:

§ 1.

Českoslovenští cestující do Rakouska smějí vyvézti beze zvláštního povolení Národní banky Československé měsíčně nejvýše Kč 1.000, a to v československých drobných penězích papírových (10 Kč a 20 Kč) nejvýše Kč 300 a zbytek v československých mincích a rakouských šilincích.

§ 2.

S povolením Národní banky Československé smějí vyvézti českoslovenští cestující do Ra-